

N:o 35.

Ank. till Riksd. kansli den 5 maj 1902, kl. 1 e. m.

Memorial, angående verkställd granskning af tulltaxan.

(1:a A.)

Med begagnande af den enligt 40 § riksdagsordningen bevillningsutskottet tillkommande befogenhet, har utskottet genomgått och granskat de tullbevillningen rörande bestämmelser, beträffande hvilka någon framställning icke blifvit från kamrarne till utskottet hänvisad; och har utskottet dervid funnit sig föranlåtet att till Riksdagen inkomma med de framställningar, hvarom här nedan vidare förmåles.

I:o.

Rubrikerna n:is 16 och 17 i gällande tulltaxa äro af följande lydelse:

16. <i>Apoteksvaror</i> , alla i taxan ej specificerade, enkla eller sammansatta, till införsel af apotekare eller, efter Medicinalstyrelsens, Vetenskapsakademiens eller vederbörande universitetsfakultets hörande, af vetenskapsmän till begagnande för vetenskapliga ändamål, eller ock, efter Kommerskollegii pröfning, af näringsidkare, som styrka sig hafva behof af dylika varor för åstadkommande af sina tillverkningar	---	<i>fria.</i>
17. <i>Arseniksyrlighet</i> eller <i>hvit arsenik</i> , till införsel af apotekare, efter af Medicinalstyrelsen erhållet tillstånd, och för fabriksbehof, efter tillstånd af Kommerskollegium	---	<i>fri.</i>

Rubriken n:o 105 i tulltaxan lyder sålunda:

105. *Eter* och s. k. *Hoffmans droppar* (Aeter spirituosus), till införsel af apoteksföreståndare eller, efter Kommerskollegii pröfning, af näringsidkare, som styrker sig hafva behof af dylika varor för åstadkommande af sina tillverkningar, kärleus vikt inberäknad 1 kilogram 2: —

Den skilnad, som förefinnes i affattningen af rubrikerna n:is 16 och 17, å ena, samt rubriken n:o 105, å andra sidan, eller att i förstnämnda båda rubriker förekomma orden »till införsel af apotekare», men i rubriken n:o 105 orden »till införsel af apoteksföreståndare», synes emellertid kunna gifva anledning till det missförstånd, att apoteksvaror och arseniksyrlighet skulle få införas af annan än apoteksföreståndare. Till förekommande af en dylik, enligt utskottets förmenande origtig tolkning får utskottet hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att rubrikerna n:is 16 och 17 i gällande tulltaxa skola erhålla följande förändrade lydelse:

16. *Apoteksvaror*, alla i taxan ej specificerade, enkla eller sammansatta, till införsel af *apoteksföreståndare* eller, efter Medicinalstyrelsens, Vetenskapsakademiens eller vederbörande universitetsfakultets hörande, af vetenskapsmän till begagnande för vetenskapliga ändamål, eller ock, efter Kommerskollegii pröfning, af näringsidkare, som styrka sig hafva behof af dylika varor för åstadkommande af sina tillverkningar — *fria.*
17. *Arseniksyrlighet* eller *hvit arsenik*, till införsel af *apoteksföreståndare*, efter af Medicinalstyrelsen erhållet tillstånd, och för fabriksbehof, efter tillstånd af Kommerskollegium — *fri.*

2:o.

I tulltaxerubriken n:o 123 finnes föreskrifvet, att *flyttsaker*, gamla och brukade husgeråds- eller andra lösöreperedlar, skola åtnjuta tullfrihet när

de, under vissa öfriga vilkor, inkomma för sådana personers räkning, hvilka inflytta från utlandet *eller vistats utomlands en tid af minst ett år*. Sistberörda bestämmelse har emellertid, enligt hvad utskottet erfarit, gifvit anledning till den tolkning, att stadgandet om tullfrihet skulle ega tillämplighet på hvar och en, som vistats mer än ett år utomlands. Då det samma emellertid uppenbarligen bör afse endast personer, hvilka ega hemvist i Sverige, men mer än ett år vistats utom riket, synes rubriken böra erhålla en affattning, som tydligare än den nuvarande angifver stadgandets verkliga innebörd. Utskottet hemställer fördenskull,

att Riksdagen måtte besluta, att rubriken n:o 123 i gällande tulltaxa skall erhålla följande förändrade lydelse:
Flyttsaker:

gamla och brukade husgeråds- eller andra lösöreper-
sedlar, när de inkomma för sådana personers räk-
ning, hvilka inflytta från utlandet eller *för sådana*
personers räkning, hvilka, egande hemvist i Sverige,
vistats utomlands en tid af minst ett år, och egaren
på tro och heder skriftligen intygar sådant äfven-
som att han dem sjelf begagnat samt för eget bruk
och icke i handelsafsigt infört, samt vederbörande
tullkammare eller tullinspektion pröfvar dem icke
öfverstiga egarens behof *fria.*

Stockholm den 5 maj 1902.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.
